

HELPOMPAA

SAN. LASSE WIKMAN

SÄV. CHARLES PLOGMAN

Tun - ne

Sub
Am Dm Am E7 Am Dm E7 loco

e-pä-toi - voi - nen täyt-tää jo - ka het - ken. Jäl-leen ker-ran pää-tän sen

Am Dm Dm7

kii-re jää-dä saa nyt tä-hän, et-ten mä hyy - dy, vä-hään en

Bm7(b5) G7 Am G F G

tyy - dy. Tah - don ai - kaa. Hel - pom -

Am Dm E7

paa ois ai-kaa vain va-ras - taa ja vii - sa-rit jää-dyt - tää, jät - tää se mi - hin

Am Dm Am Dm Am Dm Am Dm G7

kiin - ni jäin. Hel - pom-paa ois pää - tä vain tuu-let - taa, ei miet - ti - ä e-nem - pää. Men - nä

E7 Am Dm Am Dm Am Dm Am Dm

vain, men - nä e-teen-päin.

1.

2. Min - kä

2.

Hel - pom - paa ois ai - kaa vain va - ras - ta ja - vii - sa - rit jää - dyt - tää,

jät - tää se, mi - hin kiin - ni jäin. Hel - pom - paa ois pää - tä vain tuu - let - ta, ei

miet - ti - ä e - nem - pää. Men - nä vain, men - nä e - teen - päin.

2. *Minkä olen päättänyt
siitä kiinni pidän.
Tyhjät sanat jäävät nyt
näytän eiliselle selän.
Mä putsaan pöydän
ja suunnan löydän.
Tahdon aikaa.*

Levytyks: Charles Plogman